

**Posudek na diplomovou práci Bc. Mgr. Filipa Dostála
na téma „ Autoevaluace gymnázia“**

Diplomová práce se zabývá tematikou velmi náročnou. Otázky autoevaluace a hodnocení se stávají v na poli pedagogickém stále významnější. Zatím jsou velmi málo zpracovávány, zejména v aplikované rovině. Autor směřuje sledovanou problematiku do sféry konkrétního gymnázia – Gymnázia Jana Keplera.

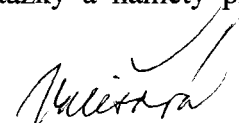
Filip Dostál se v úvodních kapitolách snaží vypořádat se složitostmi teoretických pojmů, odvolává se na literaturu, konfrontuje ji, pokouší se pro další linii práce definovat vlastní vymezení. Analyzuje významné činitele ovlivňující autoevaluaci, vymezuje ji v kontextu české kulikulární reformy, dále uvádí teorie pedagogické evaluace, její typy a dělení. Již v úvodu specifikuje cíle práce, dále pak zmiňuje základní školské dokumenty právě v souvislosti s autoevaluací a hodnocením pedagogické činnosti (RVP, ŠVP, Bílá kniha aj.). V čem autor sám chápe pozitivně a negativně mechanismy státního normování v souvislosti s evaluací (s. 15)? V čem vidí problém stanovení objektivních kritérií pro autoevaluaci škol?

Jako pozitivní hodnotím stručné, ale přehledné zhodnocení závěrů každé dílčí kapitoly, teoretické i empirické. V teoretických oddílech se autor zabývá kromě jiného i problematikou pravdy jako filozofické a pedagogické kategorie (před odevzdáním do knihovny katedry je nezbytné opravit gramatické chyby, např. s. 29, 49). V čem vidí autor na základě vlastní zkušenosti z výuky i výzkumného šetření limity autoevaluace a jaká je v této souvislosti zkušenost autora s rodiči studentů?

Dílčí součástí práce je empirický vstup autora, sledující stanovené cíle autoevaluace na konkrétním gymnáziu. Které výsledky považuje autor za významné? Které techniky, jež použil, se mu nyní s odstupem času zdají přínosné? Které by ještě případně použil? Text je doprovázen ilustracemi výsledků empirické sondy v přílohách, tabulkách a je doplněn vlastními zkušenostmi. Jak by případně „inovoval“ autor autoevaluační mapu po vlastních zkušenostech z výzkumného šetření (s. 55 a dále). V čem vidí autor nízkou návratnost dotazníků u učitelů a jak učitele dle zkušeností motivovat k autoevaluaci? Je asi důležité neztotožňovat sociální roli učitele a sociální roli žáka, dobré je, aby byly tyto role komplementární, ale nemohou být nikdy symetrické, každá z nich má svoji specifiku. Totéž platí asi o potřebách učitele i potřebách žáka (s. 56).

Závěr: jde o tematiku náročnou a záslužnou z hlediska řešení zejména v současné době (i pro budoucnost). Pokud budou adekvátně zodpovězeny otázky a náměty pro diskusi, navrhuji klasifikaci výborně.

Praha 10.1. 2008

Doc. dr. Alena Vališová, CSc.